

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 217/2023
09.03.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић, Бате Цветковића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Момчила Ковачевића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Нишу К 551/21 од 15.11.2022. године и Кв 1360/22 од 22.12.2022. године, у седници већа одржаној дана 09.03.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Момчила Ковачевића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Нишу К 551/21 од 15.11.2022. године и Кв 1360/22 од 22.12.2022. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Нишу К 551/21 од 15.11.2022. године, у ставу првом, обавезана је окривљена АА да оштећеној ББ на име трошкова кривичног поступка плати износ од 210.750,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности решења под претњом принудног извршења, а ставом другим обавезана је окривљена да Основном суду у Нишу на име трошкова кривичног поступка плати износ од 29.600,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности решења под претњом принудног извршења.

Решењем Основног суда у Нишу Кв 1360/22 од 22.12.2022. године уважавањем жалбе браниоца окривљене преиначено је првостепено решење у ставу првом и окривљена АА обавезана је да оштећеној ББ на име трошкова кривичног поступка плати износ од 199.500,00 динара, док у осталом делу првостепено решење остаје неизмењено.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљене АА, адвокат Момчило Ковачевић због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и констатује да је Основни суд у Нишу побијаним решењима повредио

закон на штету окривљене и укине побијана решења и предмет врати нижестепеном суду на поново одлучивање или да преиначи побијана решења, у складу са Тарифом према лакшој квалifikацији кривичног дела.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, је неоснован.

Према наводима захтева, нижестепени судови су доношењем побијаних решења учинили повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, на тај начин што је окривљена обавезана да део трошкова кривичног поступка плати по тежој, а део по лакшој квалifikацији кривичног дела, обзиром да је током поступка мењана правна квалifikација кривичног дела за које се окривљена терети, што је по ставу браниоца неправилно. Бранилац је мишљења да измене оптужног акта и правне квалifikације не могу бити на штету окривљене у погледу трошкова кривичног поступка, те да самим тим, ако је окривљена осуђена за лакше кривично дело и одлука о трошковима поступка мора бити у складу са том квалifikацијом.

Изложени наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљене АА, по оцени овога суда, нису основани.

Из списка предмета произилази да је оптужним актом ОЈТ у Нишу окривљеној АА стављено на терет извршење кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и поступак у овој кривично правној ствари се до измене оптужног акта дана 18.03.2022. године водио због тог кривичног дела, а затим након извршене измене правне квалifikације, поступак против окривљене вођен је због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, за које је окривљена оглашена кривом правноснажом пресудом и обавезана да надокнади трошкове кривичног поступка, о чијој ће висини суд донети посебно решење.

Одлучујући о висини трошкова кривичног поступка, Основни суд у Нишу је побијаним првостепеним решењем обавезао окривљену да оштећеној на име трошкова кривичног поступка плати износ од 210.750,00 динара, а Основном суду у Нишу износ од 29.600,00 динара, а другостепени суд је ово решење уважавањем жалбе браниоца преиначио, у погледу износа који је окривљена дужна да плати оштећеној, утврђујући да ти трошкови износе 199.500,00 динара, налазећи да сходно Тарифном броју 8. став 2. Тарифе о накнадама и наградама за рад адвоката, пуномоћнику припада 50% награде за сачињавање кривичне пријаве односно с обзиром на запрећену казну за кривично дело за

које је вођен поступак против окривљене, у том моменту, односно износ од 11.250,00 динара, а не 22.500,00 динара, како је то нашао првостепени суд.

У образложењима побијаних решења наведено је за које процесне радње оштећеној на име заступања од стране пуномоћника припада награда и у којим износима, при томе имајући у виду да је током поступка дошло до измене правне квалификације кривичног дела за које се окривљена терети са кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. Кривичног законика на кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика. Сходно томе, нижестепени судови су трошкове поступка оштећене до 18.03.2022. године, када је извршена измена правне квалификације, обрачунали према Тарифи о наградама и накнадама за рад адвоката за кривично дело из члана 344. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, а након тога су трошкове обрачунали према Тарифи за кривично дело из члана 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, за које је окривљена и оглашена кривом.

Одредбом члана 23. став 1. Закона о адвокатури прописано је да адвокат има право на награду и накнаду трошкова за свој рад у складу са тарифом, коју доноси Адвокатска комора Србије, а одредбом става 2. истог члана прописано је да се висина награде за рад адвоката утврђује у зависности од врсте поступка, предузете радње, вредности спора или висине запрећене казне.

Сходно наведеном и цитираним законским одредбама, Врховни касациони суд налази да се неосновано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљене указује да нижестепени судови нису правилно применили адвокатску тарифу везано за кривично дело које је окривљеној стављено на терет, узимајући у обзир приликом обрачуна трошкова кривичног поступка чињеницу да је поступак против окривљене првобитно вођен због кривичног дела из члана 344. став 2. у вези става 1. Кривичног законика.

По налажењу Врховног касационог суда, супротно наводима браниоца, правилно су нижестепени судови приликом обрачуна трошкова кривичног поступка и то награде пуномоћника оштећене, узели у обзир чињеницу да је током кривичног поступка, дакле од његовог покретања па до његовог завршетка јавни тужилац, изменио правну квалификацију кривичног дела, и у складу са тим трошкове кривичног поступка обрачунавали према запрећеној казни за оно кривично дело за које се води кривични поступак у моменту када су од стране пуномоћника предузете процесне радње, а не у односу на кривично дело које окривљеној стављено на терет у тренутку када је кривични поступак правноснажно окончан и за које је правноснажно оглашена кривом.

С обзиром на наведено, Врховни касациони суд налази да побијаним правноснажним решењима није учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, па су супротни наводи захтева за заштиту законитости бранилаца окривљене АА, оцењени као неосновани.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић,с.р.**

За тачност отправку
Управитељ писарнице
Марина Антонић

**Председник већа-судија
Биљана Синановић,с.р.**